

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ТУРСКЕ

Члан 1.

Потврђује се Споразум о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Републике Турске, сачињен у Анталији 19.октобра 2015. године, у оригиналу на српском, турском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Републике Турске у оригиналу на српском језику гласи:

**СПОРАЗУМ
О ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ
ИЗМЕЂУ
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
И
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ТУРСКЕ**

Влада Републике Србије и Влада Републике Турске (у даљем тексту „стране уговорнице“);

Будући да су чланице Конвенције о међународном цивилном ваздухопловству и Споразума о транзиту у међународном ваздушном саобраћају, отворених за потписивање у Чикагу, 7. децембра 1944. године;

У жељи да омогуће развој међународног ваздушног саобраћаја;

Увиђајући да ефикасан и конкурентан међународни ваздушни саобраћај унапређује економски развој, трговину, туризам, инвестиције и корист потрошача;

У жељи да омогуће највиши степен ваздухопловне безбедности и обезбеђивања у ваздухопловству у међународном ваздушном саобраћају и поново потврђујући озбиљну забринутост због претњи уперених против обезбеђивања ваздухоплова које угрожавају безбедност лица и имовине и имају негативан утицај на обављање ваздушног саобраћаја и нарушавају поверење јавности у безбедност цивилног ваздухопловства;

У жељи да закључе Споразум ради успостављања ваздушног саобраћаја између територија својих држава и даље;

Договориле су се о следећем:

Члан 1.

Дефиниције

Изрази употребљени у овом споразуму имају следећа значења:

а) „Конвенција” означава Конвенцију о међународном цивилном ваздухопловству, отворену за потписивање у Чикагу, 7. децембра 1944. године и обухвата сваки Анекс усвојен према члану 90. Конвенције и сваку измену и допуну Анекса или Конвенције према чл. 90 и 94. Конвенције, уколико су ти анекси и измене на снази у државама страна уговорница;

б) „надлежни орган за ваздушни саобраћај” означава за Републику Србију - Директорат цивилног ваздухопловства Републике Србије, а за Републику Турску - Министарство саобраћаја, поморства и комуникација, Генерални директорат за цивилно ваздухопловство, или у оба случаја, свако друго лице или тело овлашћено да обавља функције које сада обављају наведени надлежни органи за ваздушни саобраћај;

в) „Споразум” означава овај споразум, Анекс уз Споразум и сваки протокол којим се мења Споразум или Анекс;

г) „Анекс” означава Анекс уз овај споразум или измене и допуне Анекса у складу са одредбама члана 18. (Консултације) и члана 19. (Измена и допуне) овог споразума.

д) „одређени авио-превозилац” означава авио-превозиоца који је

одређен и овлашћен према одредбама члана 3. овог споразума;

ђ) „тарифа” означава цене које се плаћају за превоз путника, пртљага и робе и услове према којима се те цене примењују, укључујући цене и услове за агенцијске и друге помоћне услуге, али изузимајући накнаду и услове за превоз поште;

е) „територија” има значење одређено чланом 2. Конвенције;

ж) „ваздушни саобраћај”, „међународни ваздушни саобраћај”, „авио-превозилац” и „заустављање у некомерцијалне сврхе” имају значења која су одређена чланом 96. Конвенције;

з) „капацитет” у односу на ваздухоплов означава плаћени терет тог ваздухоплова који се превози на линији или делу линије, а у односу на уговорени саобраћај означава капацитет ваздухоплова који се користи у том саобраћају, помножен фреквенцијом обављања саобраћаја тог ваздухоплова у одређеном периоду на линији или делу линије;

и) „утврђене линије” означавају линије које су утврђене или треба да се утврде у Анеску уз Споразум;

ј) „уговорени саобраћај” означава међународни редовни ваздушни саобраћај који, у складу са одредбама овог споразума, може да се обавља на утврђеним линијама у циљу превоза путника, пртљага, робе и поште, одвојено или у комбинацији;

к) „накнаде корисника” означавају накнаде које су уведене авио-превозиоцима за коришћење аеродрома, средстава за ваздушну пловидбу и других повезаних услуга које једна страна уговорница нуди другој или за коришћење средстава и услуга за ваздухопловну безбедност и обезбеђивање у ваздухопловству;

л) „интермодални саобраћај” означава јавни превоз ваздухопловом и једним или више видова копненог превоза путника, пртљага, терета и поште, одвојено или у комбинацији, уз надокнаду или у закуп;

љ) „резервни делови” означавају предмете који се користе за поправку ваздухоплова или за замену на ваздухоплову, укључујући и моторе;

м) „превоз” означава путнике, пртљаг, терет и пошту;

н) „земаљско опслуживање” означава и укључује, али није ограничено на опслуживање путника, терета и пртљага, као и коришћење постројења и пружање услуга кетеринга;

њ) „редовна опрема” означава предмете који се, поред залиха и заменљивих резервних делова, користе на ваздухоплову током лета, укључујући и прибор за прву помоћ и опрему за спасавање.

Члан 2.

Давање права

1. Свака страна уговорница даје другој страни уговорници права утврђена овим споразумом ради успостављања и обављања уговореног саобраћаја одређених авио-превозилаца на утврђеним линијама.

2. Одређени авио-превозилац државе једне или друге стране уговорнице има следећа права:

а) да лети без слетања преко територије државе друге стране уговорнице;

б) да слеће на територију државе друге стране уговорнице у некомерцијалне сврхе;

в) да при обављању уговореног саобраћаја слеће на територију државе друге стране уговорнице у местима утврђеним у Анексу овог споразума ради укрцавања и/или искрцавања путника, робе и поште.

3. Одредбе из става 2. овог члана не дају право одређеном авио-превозиоцу државе једне или друге стране уговорнице да укрцава путнике, пртљаг, робу и пошту који се превозе уз накнаду или најам између места на територији државе друге стране уговорнице.

Члан 3.

Одређивање авио-превозилаца и издавање дозволе за обављање саобраћаја

1. Свака страна уговорница има право да одреди једног или више авио-превозилаца за обављање уговореног саобраћаја на утврђеним линијама и да о томе писменим путем обавести другу страну уговорницу.

2. По пријему обавештења о одређивању авио-превозиоца државе једне стране уговорнице, надлежни органи за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице, сагласно одредбама ст. 3. и 4. овог члана, без одлагања издају одговарајућу дозволу за обављање саобраћаја.

3. Надлежни органи за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице могу, пре издавања дозволе за обављање саобраћаја, да захтевају од одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице да их увери да је оспособљен да испуни услове прописане законима и прописима које ти органи примењују на обављање међународног ваздушног саобраћаја.

4. Свака страна уговорница има право да одбије издавање дозволе за обављање саобраћаја, или да одређеном авио-превозиоцу државе друге стране уговорнице уведе услове које сматра неопходним у погледу коришћења права утврђених у члану 2. (Давање права) овог споразума, ако није уверена да држава стране уговорнице која одређује авио-превозиоца, или њени држављани имају власништво знатнијег обима и стварну контролу над тим авио-превозиоцем и/или ако није уверена да држава стране уговорнице која одређује авио-превозиоца не одржава и не спроводи стандарде наведене у члану 13. (Ваздухопловна безбедност) и члану 14. (Обезбеђивање у ваздухопловству) овог споразума.

5. Авио-превозилац који је на тај начин одређен и овлашћен може, у свако доба, да отпочне обављање уговореног саобраћаја, ако су испуњени остали услови предвиђени овим Споразумом.

Члан 4.

Повлачење или обустава дозволе за обављање саобраћаја

1. Свака страна уговорница има право да авио-превозиоцу кога је одредила друга страна уговорница повуче дозволу за обављање саобраћаја или да обустави коришћење права утврђених у члану 2. (Давање права) овог споразума, или да уведе услове које сматра неопходним за коришћење тих права, када:

а) није уверена да држава стране уговорнице која одређује авио-превозиоца, или њени држављани, имају власништво знатнијег обима и стварну контролу над тим авио-превозиоцем;

б) авио-превозилац не испуњава услове прописане законима и

прописима које та страна уговорница примењује за обављање међународног ваздушног саобраћаја, у складу са Конвенцијом;

в) авио-превозилац не обавља саобраћај у складу са условима утврђеним овим споразумом.

2. Уколико је неодложно повлачење, обустава или увођење услова наведених у ставу 1. овог члана неопходно ради спречавања даљег кршења закона и прописа, та права се користе тек након консултација са надлежним органима за ваздушни саобраћај друге стране уговорнице, у складу са чланом 18. (Консултације) овог споразума.

Члан 5.

Накнаде корисника

1. Ниједна страна уговорница не уводи, нити дозвољава да се одређеним авио-превозиоцима државе друге стране уговорнице уведу накнаде корисника веће од накнада које се наплаћују њеним авио-превозиоцима који обављају сличан редовни међународни ваздушни саобраћај.

2. Одређеном авио-превозиоцу једне стране уговорнице се дозвољава, у складу са националним законима и прописима државе друге стране уговорнице, да врши самоопслуживање на територији државе те друге стране уговорнице или да, по свом избору, у целини или делимично користи услуге земаљског опслуживања било којег пружаоца услуга који је овлашћен од стране надлежних органа државе друге стране уговорнице за пружање таквих услуга, уколико је тако предвиђено националним законима и прописима.

3. Свака страна уговорница подстиче разговоре између надлежних органа за утврђивање накнада и авио-превозилаца који користе услуге и постројења, уколико је то могуће, посредством представништава авио-превозилаца. Корисници услуга се детаљно обавештавају о свим предлозима за промену накнада корисника, како би били у могућности да изнесу своје ставове пре промене накнаде.

Члан 6.

Изузимање од царинских дажбина и такса

1. Ваздухоплови које у уговореном саобраћају користи одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице, као и њихова редовна опрема, резервни делови, залихе горива и мазива, залихе ваздухоплова (укључујући храну, пиће, алкохолна пића, дуван и друге производе који се продају путницима или које путници користе током лета) који се налазе на ваздухопловима, ослобођени су царинских и других увозних дажбина и такса по доласку на територију државе друге стране уговорнице, под условом да та опрема, резервни делови и залихе остану на ваздухоплову док се поново не извезу са територије државе те стране уговорнице.

2. Од истих дажбина и такса, изузев накнада за учињене услуге, ослобађају се:

а) гориво и мазива намењени за снабдевање ваздухоплова којег у уговореном саобраћају користи одређени авио-превозилац државе друге стране уговорнице, чак и када ове залихе треба да се искористе на делу линије изнад територије државе стране уговорнице на којој су унете на ваздухоплов;

б) резервни делови, укључујући моторе, и редовна опрема унети на територију државе једне стране уговорнице ради одржавања или поправке ваздухоплова којег у уговореном саобраћају користи одређени авио-превозилац

државе друге стране уговорнице;

в) залихе ваздухоплова унете на ваздухоплов на територији државе једне стране уговорнице у складу са важећим законима и прописима државе те стране уговорнице, намењене за коришћење на ваздухоплову којим се обавља уговорени саобраћај одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице.

Предмети наведени у овом ставу могу да се држе под царинским надзором или контролом.

3. Редовна опрема ваздухоплова, као и материјали, залихе ваздухоплова, залихе горива и мазива и резервни делови ваздухоплова задржани на ваздухоплову који користи одређени авио-превозилац државе једне или друге стране уговорнице, могу да се искрцају на територију државе друге стране уговорнице само уз сагласност надлежних царинских органа државе те друге стране уговорнице. У том случају, стављају се под надзор наведених царинских органа до тренутка док се поново не извезу, или се на други начин потроше у складу са царинским прописима државе те стране уговорнице.

4. Потребна документа одређеног авио-превозиоца државе једне стране уговорнице, укључујући путне карте, ваздухопловне товарне листове, штампани материјал који носи ознаку одређеног авио-превозиоца и промотивни материјал који одређени авио-превозилац дели без накнаде, ослобођени су од плаћања царинских дажбина и такса на територији државе друге стране уговорнице.

5. Накнаде за пружене услуге складиштења и давање царинских одобрења наплаћују се у складу са националним законима и прописима страна уговорница

Члан 7.

Принципи који регулишу обављање уговореног саобраћаја

1. Одређени авио-превозиоци сваке стране уговорнице имају правичне и подједнаке могућности за обављање ваздушног саобраћаја између територија две стране уговорнице.

2. При обављању уговореног саобраћаја, одређени авио-превозиоци једне или друге стране уговорнице узимају у обзир интересе авио-превозилаца друге стране уговорнице како не би угоражавали саобраћај који овај авио-превозилац обезбеђује на читавој линији или делу исте линије.

3. Уговорени саобраћај који обезбеђују одређени авио-превозиоци страна уговорница биће у тесној вези са потребом за превозом на утврђеним линијама и имаће као основни циљ обезбеђивање капацитета, при оправданом фактору оптерећења, који одговара текућим и оправдано предвиђеним захтевима за превоз путника и робе, укључујући пошту, између територија страна уговорница.

4. Надлежни органи за ваздушни саобраћај држава страна уговорница, пре увођења саобраћаја, заједнички утврђују укупан капацитет који ће се обезбеђивати и фреквенције летова које ће одређени авио-превозиоци сваке стране уговорнице обављати у уговореном саобраћају. Наведени органи могу повремено да размотре и измене претходно утврђени укупан капацитет и фреквенције у обављању саобраћаја.

5. Пре објављивања реда летења, одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице подноси ред летења надлежним органима за ваздушни

саобраћај државе друге стране уговорнице, најкасније тридесет (30) дана пре датума отпочињања уговореног саобраћаја на утврђеним линијама. Наведени ред летења садржи податке о врсти саобраћаја, ваздухопловима, фреквенцији и периоду важења. Исти поступак се примењује и приликом сваке накнадне измене реда летења.

Члан 8.

Интермодални саобраћај

Одређени авио-превозиоци сваке стране уговорнице имају право да ангажују, у вези са обављањем међународног ваздушног саобраћаја, било који вид копненог превоза за путнике до и од било које тачке на територији држава страна уговорница, или у трећим земљама. Авио-превозиоци могу да се одлуче да обављају сопствени копнени превоз или да га обезбеде путем аранжмана, укључујући поделу кода, са другим копненим превозиоцима. Такве интермодалне услуге могу се понудити као услуге до крајње дестинације по појединачној цени за комбиновани превоз, ваздушним и копненим путем, под условом да путници и шпедитери буду обавештени о пружаоцима услуга у таквом превозу.

Члан 9.

Достављање статистичких података

Надлежни органи за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице достављају надлежним органима за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице, на захтев, периодичне и друге статистичке податке који се односе на уговорени саобраћај обављен у договореном периоду. Подаци садрже све информације потребне за утврђивање обима превоза који је авио-превозилац обавио у уговореном саобраћају, као и почетна и крајња одредишта наведеног превоза.

Члан 10.

Примена закона и прописа

1. Закони и прописи државе једне стране уговорнице којима се регулише улазак на њену територију, боравак и одлазак са њене територије ваздухоплова који обављају међународни ваздушни саобраћај или саобраћај и навигација тих ваздухоплова, примењују се и на ваздухоплове одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице, док се налазе на територији државе прве стране уговорнице.

2. Закони и прописи државе једне стране уговорнице који се односе на долазак на њену територију, боравак и одлазак са њене територије путника, пртљага, посаде, робе и поште, као што су формалности у вези са путним исправама, царином, валутом и здравственим мерама примењују се на путнике, пртљаг, посаду, робу и пошту ваздухоплова одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице док су на територији државе те стране уговорнице.

Члан 11.

Директни транзит

1. У складу са законима и прописима страна уговорница, путници, пртљаг, роба и пошта у директном транзиту преко територије државе једне стране уговорнице, који не напуштају простор на аеродрому намењен у ту сврху подлежу само упрошћеној контроли, осим у погледу мера обезбеђивања за спречавање радњи незаконитог ометања, као и контроле наркотика и психотропских супстанци.

2. Пртљаг, роба и пошта у директном транзиту преко територије државе једне стране уговорнице ослобођени су од царинских дажбина, накнада и такса на територији државе те стране уговорнице.

Члан 12.

Признавање потврда и дозвола

1. Потврде о пловидбености, потврде о оспособљености и дозволе које је издала или признала једна страна уговорница, који још увек важе, друга страна уговорница признаје као важеће у циљу обављања уговореног саобраћаја на утврђеним линијама, под условом да су те потврде или дозволе издате или признате у складу са једнаким или вишим стандардима од стандарда који су утврђени или могу бити утврђени према Конвенцији.

2. Свака страна уговорница има право да, за летове изнад територије своје државе, одбије да призна као важеће потврде о оспособљености и дозволе које је њеним држављаним издала или признала друга страна уговорница.

3. Уколико би права или услови везани за потврде или дозволе наведене у ставу 1. овог члана, које издају надлежни органи за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице сваком лицу или одређеном авио-превозиоцу или у погледу ваздухоплова који се користе за обављање уговореног саобраћаја, допустили разлику од минималних стандарда утврђених према Конвенцији, а да је разлика забележена при Међународној организацији цивилног ваздухопловства, друга страна уговорница може да захтева консултације између надлежних органа за ваздушни саобраћај у циљу разјашњавања наведене праксе. Уколико се не постигне задовољавајући договор, ствара се основ за примену члана 4. (Повлачење или обустава дозволе за обављање саобраћаја) овог споразума.

Члан 13.

Пренос средстава

1. Свака страна уговорница даје, на основу реципроцитета, одређеним авио-превозиоцима државе друге стране уговорнице право да, на захтев, слободно пренесу вишак прихода који је остварен на територији државе те стране уговорнице у вези са обављањем међународног ваздушног саобраћаја.

2. Пренос се врши у било којој конвертибилној валути по званичном курсу који важи на дан преноса средстава, у складу са законима и прописима државе стране уговорнице са чије територије се обавља пренос и подлеже само уобичајеним накнадама које банке наплаћују за обављање таквих трансакција .

3. У случају да између страна уговорница постоји посебан споразум о избегавању двоструког опорезивања или преносу средстава, примењују се одредбе тог споразума.

Члан 14.

Представништва авио-превозилаца

1. Одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице има право да, на територији државе друге стране уговорнице, отвори представништво у циљу промоције ваздушног саобраћаја и продаје услуга превоза, као и продаје других производа и пружања услуга потребних за обављање ваздушног саобраћаја, у складу са законима и прописима државе те друге стране уговорнице.

2. Одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице има право да, у складу са законима и прописима државе друге стране уговорнице којима се регулише улазак, боравак и запошљавање, доведе и омогући рад руководећем, техничком и оперативном особљу, које је потребно за функционисање уговореног саобраћаја.

3. Одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице има право да самостално продаје сопствена превозна документа на територији државе друге стране уговорнице, а у складу са законима и прописима државе те стране уговорнице. Продаја се може обављати директно у представништвима одређених авио-превозилаца, или преко овлашћених агената продаје.

Члан 15.

Ваздухопловна безбедност

1. Свака страна уговорница може, у свако доба, да захтева консултације о стандардима безбедности које друга страна уговорница примењује у свакој од области које се односе на ваздухопловна постројења и услуге, посаде, ваздухоплове или њихово коришћење. Консултације се одржавају у року од тридесет (30) дана од дана пријема писменог захтева .

2. Уколико, након консултација наведених у ставу 1. овог члана, једна страна уговорница закључи да друга страна уговорница не одржава и не спроводи ефикасно стандарде безбедности у било којој од области наведених у ставу 1. овог члана, а који одговарају минималним стандардима утврђеним у то време према Конвенцији, друга страна уговорница ће бити обавештена закључцима и мерама које сматра потребним за усклађивање са стандардима. Уколико друга страна уговорница не предузме одговарајуће мере у року од петнаест (15) дана, или у дужем року који договоре стране уговорнице разменом писмених обавештења дипломатским путем, ствара се основ за прву страну уговорницу да примени члан 4. овог Споразума.

3. И поред обавеза наведених у члану 33. Конвенције, сваки ваздухоплов који користе одређени авио-превозиоци државе једне стране уговорнице, у саобраћају за територију или са територије државе друге стране уговорнице може, док је на територији државе друге стране уговорнице, да буде подвргнут прегледу од стране овлашћених представника те друге стране уговорнице, на ваздухоплову и на платформи, ради провере важности докумената ваздухоплова, као и докумената посаде и видљивог стања ваздухоплова и његове опреме (у даљем тексту „преглед на платформи”), под условом да то не доводи до неоправданог кашњења ваздухоплова.

4. Ако такав преглед на платформи или низ прегледа на платформи дају повод за:

а) озбиљну забринутост да неки ваздухоплов или коришћење неког ваздухоплова није у складу са минималним стандардима утврђеним у то време према Конвенцији; или

б) озбиљну забринутост да постоји недостатак ефикасног одржавања и спровођења стандарда безбедности утврђених у то време према Конвенцији;

страна уговорница која врши преглед има право, у смислу члана 33. Конвенције, да изведе закључак да захтеви према којима су потврде или дозволе тог ваздухоплова или посаде тог ваздухоплова издате или признате, нису једнаки минималним стандардима утврђеним према Конвенцији.

5. У случају да приступ у циљу обављања прегледа на платформи

неког ваздухоплова који користи одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице, у складу са ставом 3. овог члана, буде ускраћен од стране представника тог авио-превозиоца, друга страна уговорница може да закључи да постоји сумња за озбиљну забринутост која је наведена у ставу 4. овог члана, и да донесе закључке наведене у том ставу.

6. Свака страна уговорница задржава право да обустави или измени дозволу за обављање саобраћаја одређеном авио-превозиоцу државе друге стране уговорнице у случају да закључи, било на основу прегледа на платформи, низа прегледа на платформи, ускраћивања приступа ради прегледа на платформи, консултација или на други начин, да је непосредан поступак неопходан за безбедно обављање саобраћаја.

7. Сваки поступак једне стране уговорнице, у складу са ст. 2 и 6. овог члана, обуставља се када престане да постоји основ за предузимање тог поступка.

Члан 16.

Обезбеђивање у ваздухопловству

1. У складу са својим правима и обавезама према међународном праву, стране уговорнице поново потврђују да њихова обавеза да обезбеђује цивилно ваздухопловство од радњи незаконитог ометања представља саставни део овог споразума. Без ограничавања њихових права и обавеза према међународном праву, стране уговорнице посебно поступају у складу са одредбама Конвенције о кривичним делима и неким другим актима извршеним у ваздухоплову, потписане у Токију, 14. септембра 1963. године, Конвенције о сузбијању незаконитих отмица ваздухоплова, потписане у Хагу, 16. децембра 1970. године, Конвенције о сузбијању незаконитих аката уперених против безбедности цивилног ваздухопловства, потписане у Монреалу, 23. септембра 1971. године, Протокола о сузбијању незаконитих аката насиља на аеродромима који опслужују међународно цивилно ваздухопловство, потписаног у Монреалу 24. фебруара 1988. године, и Конвенције о обележавању пластичних експлозива ради њиховог откривања, отворене за потписивање у Монреалу 1. марта 1991. године, као и свих других конвенција о обезбеђивању у ваздухопловству које су обавезујуће за обе стране уговорнице.

2. Стране уговорнице, на захтев, пружају једна другој сву потребну помоћ ради спречавања незаконитих отмица цивилних ваздухоплова и других радњи незаконитог ометања уперених против безбедности тих ваздухоплова, њихових путника и посаде, аеродрома и уређаја за ваздушну пловидбу и било које друге опасности уперене против обезбеђивања у цивилном ваздухопловству.

3. Стране уговорнице поступају у складу са одредбама о обезбеђивању у ваздухопловству и техничким захтевима које је дефинисала Међународна организација цивилног ваздухопловства, утврђеним у Анексима уз Конвенцију, у мери у којој се те одредбе и технички захтеви примењују на стране уговорнице, и захтеваће да корисници ваздухоплова у њиховом регистру, или корисници ваздухоплова чије је седиште или стално боравиште на њиховој територији, и корисници аеродрома на територији њихове државе, поступају у складу са одредбама о обезбеђивању у ваздухопловству. У складу са тим, свака страна уговорница обавештава другу страну уговорницу о свим разликама између националних прописа и пракси и напред наведених стандарда обезбеђивања у ваздухопловству у Анексима. Једна или друга страна уговорница може, у било ком тренутку, да захтева хитне консултације са другом страном уговорницом које се, ради разматрања ових разлика, одржавају у складу са чланом 18

(Консултације) овог споразума.

4. Свака страна уговорница може да захтева од корисника ваздухоплова да поштује одредбе о обезбеђивању у ваздухопловству и захтеве наведене у ставу 3. овог члана, за улазак на територију, одлазак са територије или за време боравка на територији државе те друге стране уговорнице.

5. Свака страна уговорница обезбеђује да се на њеној територији ефикасно примењују мере за заштиту ваздухоплова и преглед путника, посада, ручног пртљага, пртљага, робе и залиха ваздухоплова пре и за време укрцавања или утовара. Свака страна уговорница позитивно разматра сваки захтев друге стране уговорнице за примену оправданих специјалних мера обезбеђивања због одређене претње.

6. У случају незаконите отмице цивилног ваздухоплова или неких других радњи незаконитог ометања уперених против безбедности тих ваздухоплова, њихових путника и посаде, аеродрома или уређаја за ваздушну пловидбу, стране уговорнице помажу једна другој на тај начин што олакшавају комуникације и примењују друге одговарајуће мере намењене за брзо и безбедно окончање таквог инцидента или претње инцидентом.

Члан 17.

Тарифе

1. Свака страна уговорница дозвољава да одређени авио-превозиоци, на разумном нивоу, одреде тарифе у међународном ваздушном саобраћају који се обавља за/од/преко њене територије, уз дужно поштовање свих релевантних фактора, укључујући трошкове обављања саобраћаја, оправдану добит и тарифе других авио-превозилаца. Интервенције страна уговорница се ограничавају на:

- а) спречавање неоправдано дискриминаторних тарифа или пракси;
- б) заштиту потрошача од тарифа које су неоправдано високе или неоправдано рестриктивне због злоупотребе доминантног положаја; и
- в) заштиту авио-превозилаца од тарифа које су вештачки ниске због директних или индиректних државних субвенција или подршке.

2. Одређени авио-превозиоци једне стране уговорнице нису дужни да подносе на одобрење надлежним органима за ваздушни саобраћај друге стране уговорнице тарифе које су утврђене у складу са ставом 1. овог члана.

3. Ниједна страна уговорнице не дозвољава да при утврђивању тарифа одређени авио-превозилац или авио-превозиоци њене државе, у сарадњи са било којим другим авио-превозиоцем или авио-превозиоцима или самостално, злоупотребе моћ на тржишту на начин који има, може да има, или треба да има ефекат значајног слабљења одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице као супарника на тржишту, или искључења таквог супарника са линије.

4. Стране уговорнице су сагласне да се следеће праксе авио-превозилаца у вези са утврђивањем тарифа могу сматрати могућим неправичним праксама у тржишном надметању које је потребно ближе истражити:

- а) наплата цене превоза или износа на линијама на нивоима који су у укупном износу недовољни да покрију трошкове пружања услуге на коју се односе;
- б) примена наведених пракси се наставља тако да више немају

карактер привремености;

в) наведене праксе имају значајан економски ефекат и наносе значајну штету одређеном авио-превозиоцу друге стране уговорнице; и

г) понашање које указује на злоупотребу доминантног положаја на линији;

5. У случају да надлежни органи за ваздушни саобраћај једне или друге државе нису задовољни са предложеном или важећом тарифом авио-превозиоца државе друге стране уговорнице, надлежни органи за ваздушни саобраћај настоје да питање реше консултацијама, уколико исте захтева један или други надлежни орган. У сваком случају, надлежни органи за ваздушни саобраћај једне стране уговорнице не предузимају једностране мере ради спречавања увођења или продужавања тарифа авио-превозиоца државе друге стране уговорнице.

6. Без обзира на напред наведено, одређени авио-превозилац једне стране уговорнице подноси, на захтев, надлежним органима за ваздушни саобраћај друге стране уговорнице податке у вези са утврђивањем тарифа, на начин и у облику који одреде ти органи.

Члан 18.

Консултације

1. Свака страна уговорница, или надлежни органи за ваздушни саобраћај њене државе могу у сваком тренутку да захтевају консултације са другом страном уговорницом или надлежним органима за ваздушни саобраћај њене државе.

2. Консултације које захтева једна од страна уговорница или надлежни органи за ваздушни саобраћај њене државе, започињу у року од шездесет (60) дана од дана пријема писменог захтева, осим ако се друкчије не договори. Консултације се могу обављати непосредним разговорима или писменим путем. Током консултација, свака страна уговорница, у циљу ефикасног вођења дискусије, припрема и презентује одговарајуће доказе који поткрепљују њен став.

Члан 19.

Измене и допуне Споразума

1. Када једна или друга страна уговорница сматра да је потребно да се измени и допуни било која одредба овог споразума, може да захтева одржавање консултација између надлежних органа за ваздушни саобраћај држава страна уговорница, у складу са чланом 18. (Консултације) овог споразума.

2. Измене и допуне овог споразума ступају на снагу датумом пријема последње дипломатске ноте којом се стране уговорнице обавештавају да су испуњени сви услови за ступање на снагу таквих измена и допуна.

3. Измене и допуне које се односе на Анекс уз Споразум могу да се договоре непосредно између надлежних органа за ваздушни саобраћај држава страна уговорница и ступају на снагу када се потврде разменом дипломатских нота.

Члан 20.

Усаглашеност са мултилатералним споразумима

Када ступи на снагу неки мултилатерални споразум који се односи на

било које питање обухваћено овим споразумом а који су прихватиле обе стране уговорнице, одредбе овог споразума и Анекса се мењају како би се ускладиле са одредбама тог мултилатералног споразума.

Члан 21.

Престанак важења споразума

Овај споразум се закључује на неодређени период.

Свака страна уговорница може, у сваком тренутку, да достави другој страни уговорници писмено обавештење о својој намери да откаже овај споразум. Такво обавештење се истовремено доставља и Међународној организацији цивилног ваздухопловства. У том случају, овај споразум престаје да важи дванаест (12) месеци од дана када друга страна уговорница прими обавештење, осим уколико се обавештење о престанку важности не повуче споразумно пре истека наведеног рока. Уколико друга страна уговорница не потврди пријем, сматраће се да је обавештење примљено четрнаест (14) дана од дана пријема обавештења од стране Међународне организације цивилног ваздухопловства.

Члан 22.

Решавање спорова

1. Када између страна уговорница дође до спора у погледу тумачења или примене овог споразума, стране уговорнице пре свега настоје да исти реше преговорима између надлежних органа за ваздушни саобраћај.

2. Уколико надлежни органи за ваздушни саобраћај не постигну договор, спор се решава дипломатским путем.

3. Ако стране уговорнице не реше спор у складу са ст. 1. и 2. овог члана, исти се, на захтев једне или друге стране уговорнице, подноси Арбитражном суду који се састоји од три арбитра, од којих двојицу одређују стране уговорнице, а трећег одређују два тако одређена арбитра, при чему тај арбитар није држављанин једне или друге стране уговорнице, али је држављанин државе која, у тренутку одређења, има дипломатске односе са државама страна уговорница.

4. У случају да се спор поднесе на арбитражу, свака страна уговорница одређује једног арбитра у року од шездесет (60) дана од дана када једна или друга страна уговорница прими од друге обавештење дипломатским путем којим се захтева арбитража спора, а трећи арбитар се одређује у року од наредних шездесет (60) дана. Ако једна или друга страна уговорница не одреди арбитра у наведеном року или ако трећи арбитар не буде одређен у наведеном року, једна или друга страна уговорница може да захтева од председника Савета Међународне организације цивилног ваздухопловства да одреди арбитра или арбитра, уколико је то потребно.

5. Ако је председник Међународне организације цивилног ваздухопловства држављанин једне или друге стране уговорнице, потребна одређења треба да изврши потпредседник Савета Међународне организације цивилног ваздухопловства. Ако је потпредседник Међународне организације цивилног ваздухопловства држављанин једне или друге стране уговорнице, одређење треба да изврши најстарији члан Савета Међународне организације цивилног ваздухопловства који није држављанин држава страна уговорница.

6. Трећи арбитар врши дужност председника Арбитражног суда.

7. Арбитражни суд сам утврђује свој поступак и место одржавања

арбитраже, у складу са договором постигнутим између страна уговорница.

8. Свака одлука Арбитражног суда је обавезујућа за обе стране уговорнице.

9. Свака страна уговорница сноси трошкове свога члана, као и свог представљања у арбитражном поступку. Трошкове председавајућег и све друге заједничке трошкове носе равномерно стране уговорнице.

Члан 23.

Регистрација споразума

Овај споразум и све измене и допуне овог споразума или Анекса региструју се код Међународне организације цивилног ваздухопловства.

Члан 24.

Ступање на снагу

Споразум ступа на снагу првог дана другог месеца од датума када су стране уговорнице писмено, дипломатским путем, обавестиле једна другу да су испуњени услови за његово ступање на снагу.

Ступањем на снагу овог споразума, у погледу односа између Републике Србије и Републике Турске, престаје да важи Споразум о ваздушном између Федеративне Народне Републике Југославије и Републике Турске, потписан у Анкари 16.априла 1953. године.

У потврду тога, доле потписани, прописно овлашћени од својих Влада, потписали су овај споразум.

Сачињено у Анталији дана 19.октобра 2015. године, у по два оригинална примерка на српском, турском и енглеском језику, при чему сви текстови имају подједнаку важност.

У случају неслагања у тумачењу одредаба овог споразума, меродаван је текст на енглеском језику.

**ЗА ВЛАДУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ**

Данило Вучетић

Амбасадор Републике Србије у
Републици Турској

**ЗА ВЛАДУ
РЕПУБЛИКЕ ТУРСКЕ**

Озкан Појраз

Заменик подсекретара
Министарство саобраћаја, поморства
и комуникација

Анекс

1. Одређени авио-превозилац Републике Србије има право да обавља редовни међународни ваздушни саобраћај у оба правца на линијама утврђеним у даљем тексту:

Места у Републици Србији	Места међуслетања	Места у Републици Турској	Места даље
било која места	било која места	било која места	било која места

2. Одређени авио-превозилац Републике Турске има право да обавља редовни међународни ваздушни саобраћај у оба правца на линијама утврђеним у даљем тексту :

Места у Републици Турској	Места међуслетања	Места у Републици Србији	Места даље
било која места	било која места	било која места	било која места

Напомене:

1. Одређени авио-превозиоци страна уговорница могу, на сваком лету, да изоставе слетање у било ком месту међуслетања и месту даље утврђеним у овом одељку, под условом да уговорени саобраћај отпочиње у месту у држави стране уговорнице која одређује авио-превозиоца.

2. Одређени авио-превозиоци држава страна уговорница могу да опслужују сва места међуслетања и места даље без коришћења права пете слободе. Места међуслетања и места даље заједно утврђују надлежни органи за ваздушни саобраћај држава страна уговорница.

3. Одређени авио-превозиоци држава страна уговорница могу да обављају саобраћај за/из сваког места међуслетања и за/из места даље са коришћењем пуних права пете слободе, без икаквих ограничења у било ком типу саобраћаја (путничком, робном, одвојено или у комбинацији), по добијању сагласности од надлежних органа за ваздушни саобраћај држава страна уговорница.

4. Одређени авио-превозиоци држава страна уговорница имају право да, приликом обављања или одржавања уговореног саобраћаја на утврђеним линијама, склапају маркетиншке договоре о сарадњи, као што је договор о „подели кода”, са:

а) авио-превозиоцем или авио-превозиоцима држава страна уговорница; и

б) авио-превозиоцем или авио-превозиоцима треће државе, под условом да та држава одобрава или дозвољава одговарајуће аранжмане између авио-превозилаца државе друге стране уговорнице и осталих авио-превозилаца у саобраћају за, од и преко територије те државе.

Надлежни органи за ваздушни саобраћај држава страна уговорница одобравају ове договоре, под условом да сви авио-превозиоци:

а) поседују потребне дозволе и саобраћајна права;

б) испуњавају услове који се обично захтевају таквим договорима; и

в) у вези са продајом превозних докумената, јасно назначе купцу на месту продаје, који од авио-превозилаца обавља саобраћај на одређеном делу линије и са којим авио-превозиоцем или авио-превозиоцима купац ступа у уговорни однос.

Учествовање у договору „поделе кода” се не рачуна као фреквенција за авио-превозиоца који не обавља саобраћај.

5. Свака страна уговорница, на својој територији, примењује Кодекс понашања за регулисање и функционисање компјутерског резервационог система Међународне организације цивилног ваздухопловства.

6. а) Свака страна уговорница забрањује, или наводи своје авио-превозиоце да забране пушење на летовима за превоз путника, које исти обављају између територија страна уговорница. Забрана се односи на целокупну кабину ваздухоплова и примењује се од почетка укрцавања путника до завршетка искрцавања.

б) Свака страна уговорница предузима све оправдане мере како би обезбедила да авио-превозиоци, путници и чланови посада поступају у складу са одредбама о забрани пушења, укључујући и увођење одговарајућих казни за непоштовање истих.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије-Међународни уговори”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ПОТВРЂИВАЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ УГОВОРА

Уставни основ за потврђивање међународног уговора садржан је у члану 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, по којем Народна скупштина потврђује међународне уговоре кад је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. РАЗЛОЗИ ЗБОГ КОЈИХ СЕ ПРЕДЛАЖЕ ПОТВРЂИВАЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ УГОВОРА

Споразум о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Републике Турске потписали су, 19. октобра 2015. године, Данило Вучетић, амбасадор Републике Србије у Републици Турској и Озкан Појраз, заменик подсекретара у Министарству саобраћаја, поморства и комуникација.

Потврђивање Споразума о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Републике Турске представљаће дугорочни правни основ за даље унапређење односа између две државе, с обзиром на чињеницу да је у питању модеран споразум, усклађен са савременим тенденцијама у међународном цивилном ваздухопловству, којим се у целини уређују односи у области ваздушног саобраћаја између Републике Србије и Републике Турске и промовишу и испуњавају високи међународни ваздухопловни стандарди.

Такође, овај споразум отвара шире могућности и представља чврст темељ дугорочне успешне сарадње, како за авио-превозиоце и друге ваздухопловне субјекте држава страна уговорница, тако и за друге субјекте у укупним привредним кретањима између Републике Србије и Републике Турске.

III. СТВАРАЊЕ ФИНАНСИЈСКИХ ОБАВЕЗА ИЗВРШАВАЊЕМ МЕЂУНАРОДНОГ УГОВОРА

Извршавањем овог закона односно међународног уговора не стварају се финансијске обавезе за Републику Србију.

IV. ПРОЦЕНА ИЗНОСА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно издвајање средстава из буџета Републике Србије.